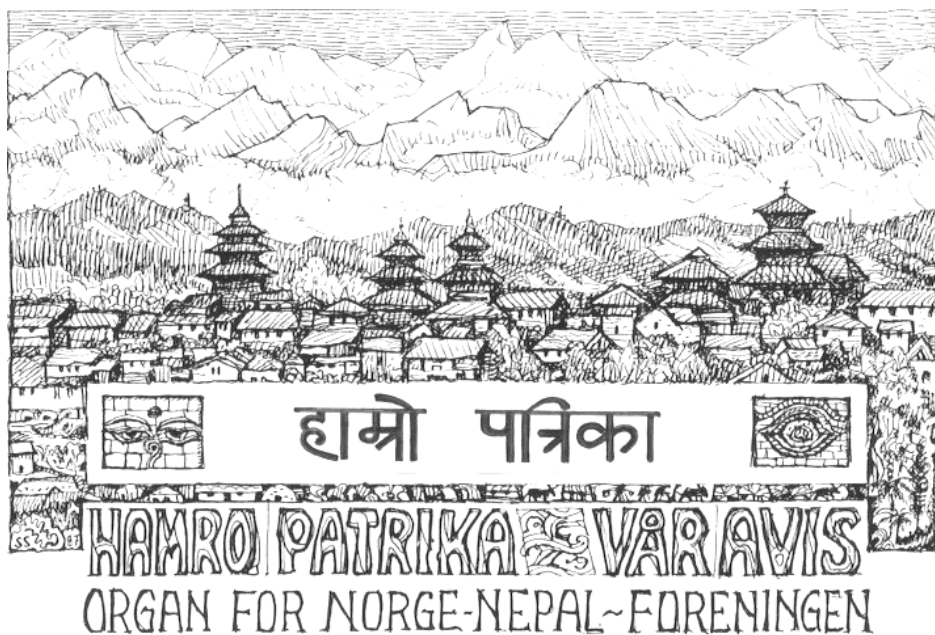

Nr. 2, Juni 2006

Høstens møter i Norge- Nepal foreningen holdes
28. september og 23. november

Neste medlemsmøte blir 28. september 2006

NORGE- NEPAL FORENINGENS STYRE

Navn	Adresse	Telefon
Kristine Østrem Alsvik Leder	Vestfoldgata 2 0656 Oslo	977 25 718
Ane Haaland Leder	Skogbrynet 9 1458 Fjellstad	66 91 41 30
Kirsten Ingeborg Greiner Leder	Blakstadlia 28 1386 Asker	66 90 02 03 41 31 81 47
Nayan Malla Kasserer		
Marit Bakke Redaktør HP	Konglefare 23 A 1359 Eiksmarka	67 14 17 47 95 82 99 53
Trude Berget Sekretær		

PERSONER MED VERV UTENFOR STYRET

Roy Friis Revisor	Peiskrokveien 8 1482 Nittedal	67 07 69 08
Marit Kleppa Valgkomite	Snaret 1359 Eiksmarka	67 14 03 53
Hem Gurung	Kjartan Veldesvei 11 1450 Nesoddtangen	66 91 01 08 992 77 049

Hamro Patrika er Norge- Nepal foreningens medlemsavis som utkommer fire- fem ganger i året. Forespørsler angående avisen, foreningen og Nepal kan rettes til styremedlemmene.	Norge- Nepal foreningens e-post adresse: post@norge-nepal.no Norge- Nepal foreningens hjemmeside: www.norge-nepal.no
---	--

Redaksjonskomite for dette nummer av Hamro Patrika:
Marit Bakke, Kirsten I. Greiner og Kristine Alsvik

PRESENTASJON AV DET NYE STYRET

Kristine Østrem Alsvik

Kristine er antropolog utdanna ved Universitet i Oslo. Hun har vært i Nepal flere ganger, og bodde i 1999 i Nepal i 10 måneder da hun gjorde feltarbeid for sin hovedoppgave. Kristine jobber som programkonsulent i Fredskorpset. Hun har vært medlem av foreningen siden 2000.

Kirsten Ingeborg Greiner

Kirsten har studert geografi og statsvitenskap med vekt på internasjonale miljøforhandlinger og Nord- Sør problematikk. Hun arbeider ved Sosialantropologisk Institutt ved Universitetet i Oslo. Hun har vært medlem av foreningen siden 1989, og har sittet i styret i store deler av denne tiden, bl.a. som leder. Har vært flere ganger i Nepal som turist.

Ane Haaland

Ane er utdannet samfunnsviter og journalist. Hun har bodd og jobbet til sammen åtte år i Nepal. Hun jobber i dag med kommunikasjonsrådgivning nasjonalt og internasjonalt. Vært medlem av foreningen siden 1985. Hun var i en periode på 80- tallet styreleder av foreningen.

Marit Bakke

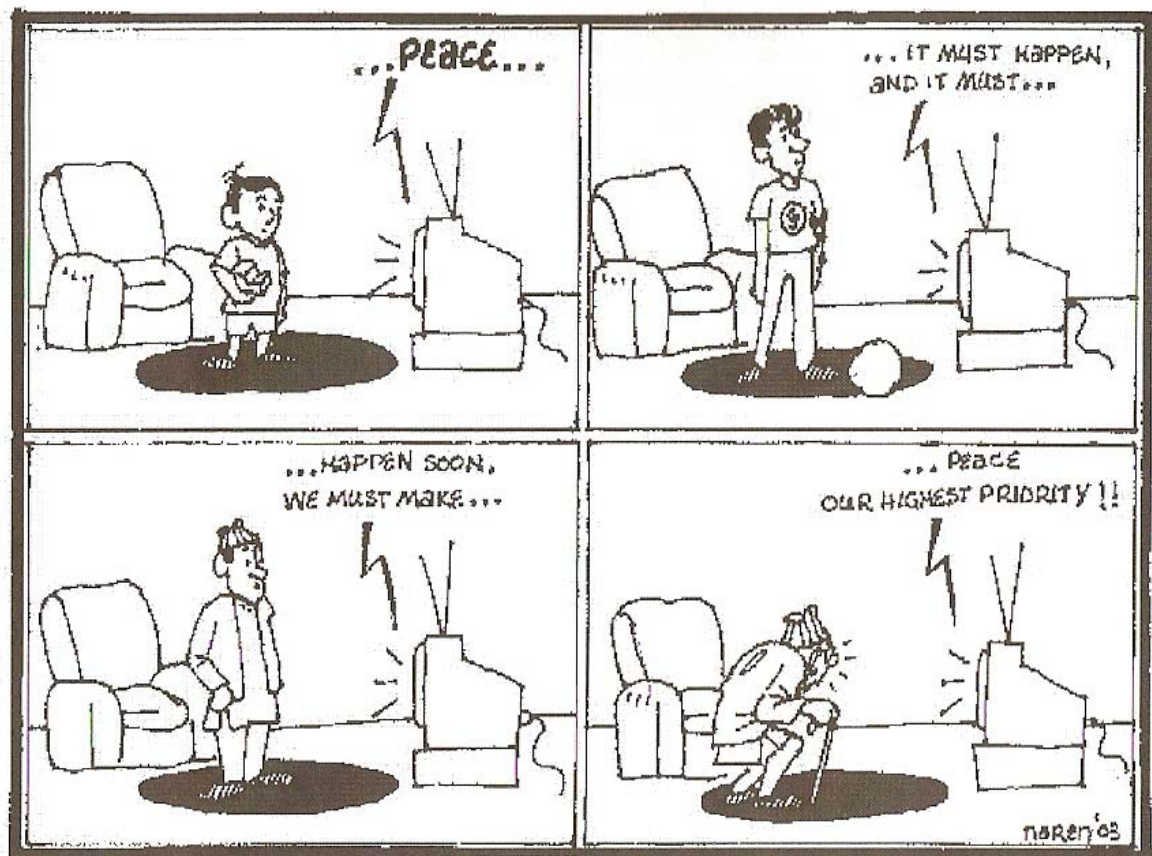
Marit er utdannet sosiolog. Hun har vært seks ganger i Nepal, både som turist og i faglige sammenhenger. I forskning og undervisning om kulturpolitikk samt om kommunikasjon og helse har Marit brukt eksempler fra bl.a. Nepal. Marit har vært medlem av foreningen siden 1990.

Trude Berget

Trude er utdannet lege og jobber som hjertespesialist på AHUS. Hun har vært fire ganger i Nepal som turist. Trude har vært medlem av foreningen siden 2000.

Nayan Malla

Nayal er nepaleser bosatt i Norge og ansatt i Statens veivesen. Nayan har tidligere vært styremedlem i Norge- Nepal foreningen.

Av Naren Basnet

Being an Artist in Kathmandu

Dette var temaet for møtet i Norge-Nepal foreningen tirsdag 9. mai. Foreningen hadde invitert Stina Van Den Idsert Haldorsen til å fortelle om sitt liv som kunstner. Fra januar 2000 bodde Stina fire og et halvt år i Nepal. Hun kom etter hvert inn i kunstnermiljøet i Kathmandu, både som utøvende kunstner og som underviser. Hun ledet Art Department of Kathmandu International Study Centre og arbeidet frilans som tekstil designer for et pashmina og kashmere firma.

Stina fortalte levende om at hun hadde vandret rundt i gatene i Kathmandu og blitt inspirert av vinduer, kurver med krydder, livet på kafeer og i gatene. Hun viste oss hvordan hun hadde forsøkt å feste disse inntrykkene i noen bilder som hun hadde tatt med til møtet. I bildene bruker hun maling, pastell, blyant, fotografi, tekstiler og papir.

Før Stinas kåseri hadde Ueli Meier og Olav Myrholt orientert om den politiske situasjonen i Nepal de siste månedene. Olav ga ferske inntrykk fra reiser utenfor Kathmandu dalen, med tildels dramatiske episoder med skyting i gatene.

Etter orienteringen ble det en særdeles interessant utveksling av inntrykk og informasjon om det som har skjedd og - ikke minst - vurderinger av de utfordringene som landet står overfor. Kunda Dixits foredrag noen uker senere (se side 18-19 i dette nummer av Hamro Patrika) bekreftet at Norge-Nepal foreningen har mange kunnskapsrike og vel orienterte medlemmer.

Til tross for at det var en strålende sommerkveld hadde godt og vel 20 medlemmer møtt fram til dette interessante og hyggelige møtet.

En kjempende tibetaner

Dette er kortversjonen av historien om Ugen. Den bygger på et kapittel som står i boken *Children of Tibet* (Pearlfisher Publisher, Australia, 1994). Boken inneholder artikler om eksil-tibetanere i en rekke land og er redigert av Vyvyan Cayley. Dessuten snakket jeg flere ganger med Ugen under et besøk i Kathmandu i april i år.

Overskriften skal tas bokstavelig. Ugen kjempet for Dalai Lama, han kjempet for å overleve som flyktning i India, og han kjempet for å starte og drive restaurant Utse i Kathmandu.

Forestill deg en gutt på 12-14 år som var vant til et liv blant nomader og bønder i området ved Gyantse, Tibets tredje største by. I 1956 kommer Dalai Lamas mor på besøk og ber Ugen om å følge Dalai Lama som hans tjener på en reise til India. Da Dalai Lama vendte tilbake til Tibet ble Ugen igjen i India for å arbeide for Dalai Lamas eldre bror, Gyalo Thondup. Gyalo Thondup arbeidet blant annet med å samle en guerilla styrke som kunne bekjempe kineserne, og han trengte pålitelige folk som kunne bringe beskjeder mellom guerillaen og regjeringen i Lhasa. I over et år var Ugen og en venn på farten med skjulte oppdrag og kunne aldri være ute om dagen.

Da Ugen og vennen hørte et rykte om at en ledende guerilla soldat var død trodde de kampene var over og reiste hjem til landsbyen i Tibet. Kineserne ble mistenksomme og begynte å stille

spørsmål. Foreldrene oppfordret Ugen og vennen til å flykte før de ble arrestert. Og så var de på vandring igjen, til India, tilbake til Tibet med kommunikasjons-utstyr, og tilbake til India igjen. Nå som flyktninger som aldri skulle vende tilbake til Tibet.

De fikk ingen hjelp fra de indiske myndighetene og levde bokstavelig talt fra hånd til munn. På et tidspunkt måtte Ugen selge hesten som hadde vært både berømt og kostbar i Tibet. Til slutt endte vennene i flyktningeleiren Mussamari der den britiske hæren hadde hatt en flystripe under annen verdenskrig. Mussamari var et særdeles varmt og uutholdelig sted for tibetanerne. Mange døde. Om denne tiden fortalte Ugen (Cayley 1994: 69): "When somebody died in our hut, we had to tell the camp leader. The Indian Government provided a small tin of kerosene and two big bundles of wood for each dead person. With our friends we went to the nearby river where we made a fire and burned the body. Every day four or five bodies would be lying by the river waiting to be burnt."

Etter to måneder i leiren forsto Ugen at hvis han skulle overleve måtte han rømme - enda en gang. Han hadde lært seg noen få ord på Hindu og klarte å finne fram til jernbaneskinnene. Der klatret han på et tog med indiske soldater og gjorde seg så liten som mulig. Den indiske regjeringen hadde bestemt at tibetanske flyktninger kunne reise gratis med tog, så soldatene reagerte ikke noe på at han reiste med dem. Han fikk til og med litt mat.

I Siliguri gikk han av toget og fortalte en drosjesjåfør at en person in Darjeeling ville betale for turen. Og det gjorde så Gyalo Thondup. I ni år arbeidet Ugen for Gyalo Thondup med å organisere motstanden mot kineserne. Dette medførte reising over hele India for å møte agenter som samlet informasjon under turer inn i Tibet fra India og Nepal. Noen ganger måtte Ugen smugle tibetanere over grensen fra Øst-Pakistan (som i dag er Bangladesh). Det ble mye vandring over marker og gjennom mudrete vann, enkelte ganger i full fart for å slippe unna bjeffende hunder fra landsbyene.

Tibetanere ble også sendt til USA for å bli opplært i guerilla krigføring før de ble droppet i fallskjerm over tibetansk territorium. Ugen så dette som en sjanse til å komme tilbake til Tibet og meldte seg. I USA trente han i 18 måneder for å bli guerilla soldat, men da han var ferdig fikk han vite at han var for ung til aktiv tjeneste. Ugen må da ha vært omkring 17-18 år! Selv mener han at det var fordi noen offiserer i den tibetanske eksilregjeringen ikke likte han.

I stedet endte han, etter Dalai Lamas velsignelse, i New Dehli der en kristen forening hjalp tibetanere med å lære blant annet landbruk, bierøkt, griseoppdrett og hygiene. Etter 18 måneder ble Ugen sendt for å etablere en tibetansk landsby i Mundgod i det sydlige India. Det var hardt arbeide. Det kunne sagtens Ugen klare, men å dyrke jorda var ikke helt hans interesse. Etter ni måneder fikk han ferie i en måned. Men han hadde ingen steder å dra og ingen penger. Hva nå? Hittil hadde han ikke bekymret seg over å overleve (Cayley 1994: 72): "If I had food to eat, that was enough. I had always done what I could to serve my country and my people, but after so many years of having no money, no food, no work, no country, no parents, I couldn't stay with nothing any more. I wanted to be able to hold up my head."

Løsningen ble å reise med en venn til Nepal. Og der fortsetter Ugens livshistorie som historien om Utse og om Diki.

Marit Bakke

Utse - en restaurant og et hotell i Kathmandu

Når du går ned Jyatha i Thamel er det lett å se skiltet til Hotel Utse. Til dette hotellet er det kommet gjester siden 1991 og mange av dem er gjengangere. For Utse er et hyggelig sted å bo for et par dager eller for noen uker. Dette er Diki og Ugens fortjeneste.

Foto: Marit Bakke

Det er Diki og Ugen som har gjort navnet Utse populært, kjent og respektert, ja faktisk fra før 1991. Vi må begynne forfra. I 1968 hadde Ugen Tsering gitt opp nomadelivet som sendemann og livvakt for Dalai Lama og reist fra India til Nepal for å finne et fast tilholdssted. I Kathmandu drev han i tre år med forskjellige slags forretninger, bl.a. med tibetanske tepper.

I de tidlige 1970-årene var det få turister og få hoteller i Kathmandu. I Thamel var det lenge bare Kathmandu Guest House, og Ugen ble tilbudt å åpne en restaurant der. Leien skulle være 500 rupees pr. måned. Dette syntes Ugen var for mye, så han sa nei takk. I stedet lånte han 200 rupees av en venn og begynte restauranten Utse. Navnet Utse bygger på Ugen og Tsering, og det betyr toppen av fjellet eller høyere.

Det viste seg å være et heldig valg. I "Freak street" fyllte hippiene utestedene og kafeene med hasj-røyk og musikken durte i vei. Ugen ville lage et alternativt tilbud uten hasj og høy musikk. I nærheten av Thamel - og slottet - holdt det amerikanske fredskorpset til og mat skulle de jo ha. Etter hvert ble Utse oppdaget også av diplomater og folk som arbeidet på vannkraft- og andre prosjekter.

Det var hardt arbeide for Ugen, en kokk, en kelner, en oppvasker og en mann som hjalp med forskjellige praktiske ting. I 1974 ble Ugen og Diki gift i et arrangert ekteskap. Diki bodde med mor og stefar i Darjeeling, og hadde sett Ugen en eneste gang. Dikis far hadde vært handelsmann i Mustang. Da faren døde giftet moren seg med en tibetaner fra Kham - det samme distriktet som hun selv kom fra. I 1959 flyttet de til Darjeeling. Moren insisterte på at Diki måtte lære seg nepali. Det gjorde hun så og tok en eksamen etter 10 års skolegang og deretter etter fire år på college. Tanken var å bli lærer. I stedet ble hun restaurant- og hotellvertinne i Kathmandu.

Fra 1974 til 1980 arbeidet Diki og Ugen i restauranten. Arbeidsdagen varte fra fem om morgnen til sent om kvelden, ofte forbi midnatt. Diki laget selv noodles og youhurt. Restauranten fortsatte å gå godt, nå også med gjester fra Royal Nepal Airlines og fra utdanningsministeriet som den gang holdt til i Kaisher Library som ligger i utkanten av Thamel.

I 1980 hadde den månedlige husleien økt til 15-16.000 rupees og det var nærliggende å tenke på å bli selvstendige. I løpet av årene hadde Diki og Ugen fått en stor krets med faste gjester. Blant disse var det noen arkitekter som de nå tok med på råd. Arkitektene anbefalte at de kjøpte en tomt, tok opp et lån og bygde et hotell for turister. En tomt ble kjøpt, men det skulle gå enda åtte år før de gikk igang med å bygge. Imens var det gamle Utse nærmest et begrep både blant nepalesere og utledninger. Etter en tur rundt Annapurna i 1984 feiret vi med middag på Utse. De høyeste måtte bøye hodet for ikke å stange hodet i taket, men hva gjorde det når maten smakte fortreffelig.

I 1991 åpnet statsminister Battarai det nye Utse hotell og restaurant i Jyatha. Fram til 2000 gikk det svært godt. Gjестene strømmte til hotellet og ikke minst til restauranten med de deilige tibetanske rettene.

I ti år etter avskaffelsen av Panchyat systemet i 1990 var det optimismen som preget Nepal. Handelen blomstret og turistene kom i tusentall for å se den fantastiske kulturarven i Kathmandudalen og for å gå i fjellene. De siste fem årene er situasjonen totalt forandret. Diki og Ugen synes alle nå utnytter situasjonen til egen fortjeneste og myndighetene klarer ikke å demme opp med priskontroll på bl.a. vann og elektrisitet. Folk er blitt engstelige for å være ute etter kl 21, så da er det like godt å stenge tidlig om kvelden. Konkurransen er hard, men Diki og Ugen klarer seg akkurat fordi lånene er nedbetalt og gamle gjester stadig vender tilbake.

I flere samtaler under urolighetene i april nevnte Diki og Ugen at demokratiets bakside er at folk etter 1990 synes å være blitt mer opptatt av individets rett i stedet for å tenke på den enkeltes ansvar overfor fellesskapet. Foreløpig vil ikke sliterne Diki og Ugen slutte å drive Utse, selv om barna (en datter bor i Kanada, og en sønn bor i India) har foreslått det mange ganger. De vil nødig avslutte det livsverket som restauranten og hotellet jo faktisk er. Og etter 24. april er optimismen tilbake.

Omsorgen for de ansatte synes å være en like viktig årsak til at Diki og Ugen fortsetter. Urolighetene de siste par årene har betydd færre gjester også til Utse, og i april var de bekymret for at en langvarig konflikt ville sette dem i en økonomisk situasjon der de ble nødt til å si opp eller permittere noen. Et par av de ansatte har fulgt Diki og Ugen helt fra den spede begynnelse i 1974, mens andre har fått sjansen til å få opplæring som kelner eller som vakt i resepsjonen. Et par stykker går på college et par timer hver morgen før jobben for å lære fransk eller engelsk.

Folk som besøker Kathmandu har sikkert funnet sitt spesielle hotell. De som stadig vender tilbake til Utse gjør det fordi Diki og Ugen har sørget for at det har en særegen atmosfære. Og det skal vi være takknemlige for.

Foto: Marit Bakke

Norge- Nepal foreningen minnes to av sine medlemmer

Dinesh Prasad Amatya

Det er med stor sorg vi har mottatt melding om at Dinesh Prasad Amatya døde av kreft kun 44 år gammel den 25. desember 2005.

Vi lærte Dinesh å kjenne som en mild og beskjeden person som aldri satte seg selv i sentrum og som hadde stor omtanke for andre mennesker. Han var alltid til stede på en lun og stillferdig måte og andre følte seg vel i hans selskap.

Dinesh vokste opp med foreldre og søsken i Patan i Kathmandu-dalen i Nepal. Han utdannet seg til teknisk tegner og både prosjekterte og deltok i større byggeprosjekter i Nepal. Porten til Norge kom via en jobb i det norsk-finansierte UNESCO-prosjektet "The HMG/UNESCO/NORAD Project" som gikk ut på å tegne og bygge skoler og skoleinternater i ulike distrikter i Nepal.

Etter ankomst til Norge i august 1988 begynte Dinesh ved Arkitektthøgskolen i Oslo året etter. Han var en ivrig og pliktoppfyllende student som, ved siden av flere ekstrajobber, verdsatte å bruke tid med venner. Over en kopp kaffe, til middag eller på tur - Dinesh var med og vi andre trivdes sammen med ham. Han var også medlem i Norge-Nepal foreningen og satt flere år i foreningens styre.

Dinesh fullførte arkitektstudiet i 1996 og reiste tilbake til Nepal hvor han giftet seg med Sunita og fikk sønnen Sudin. Dinesh var nå en svært dyktig arkitekt som raskt fikk ideene ned på papiret. Han ønsket å gjøre en innsats for landet, jobbet først for FN og deretter i et privat firma, men ble etter hvert motløs fordi han ikke syntes han fikk utrettet nok. I 2001/2002 tok han derfor med seg sin lille familie og reiste til USA. Etter et opphold i Boston, slo de seg ned i Chicago hvor Dinesh arbeidet, Sunita fullførte ingeniør-studiet og Sudin begynte på skolen.

Mange av Dinesh' norske venner fikk møte hans familie i Nepal og oppleve hvor stolte de var av ham og det han hadde utrettet.

Våre varmeste tanker går til hans kone, sønn, øvrige familie og venner i Nepal, samt til hans venner i Norge. Vi er mange med varme følelser for Dinesh som vil savne ham dypt.

Norge-Nepal foreningen og venner, kollegaer og medstudenter i Norge.

Dyre Vaa Sætre

Venner og kollegaer i Norge-Nepal foreningen,

Tidligere styremedlem og Nepalkjenner Dyre Vaa Sætre (f. 1961) døde så altfor tidlig 16. september 2005. Som venn og kollega i Utviklingsfondet og Norge-Nepal foreningen var det et sjokk, selv om helsa hans hadde skrantet en stund. Jeg var med han på hans siste tur i Nepal, og det var som om han innerst inne visste at dette var noe han ikke skulle på oppleve igjen. Dyre døde fredelig hjemme i leiligheten sin i Oslo. Til bisettelsen kom mange venner og kjente, sliktninger og arbeidskollegaer, og til og med gamle venner fra studentårene hans i England. Også Norge-Nepal foreningen var representert med blomster og flere av medlemmene til stede.

Dyre var styremedlem og kasserer i foreningen i flere år midt på 90-tallet. Det var blant annet med hans fantasi og vireklyst at heftet "Til Nepal?" kunne lages. Han var en kløpper til å skrive søknader, og til å hanke inn og analysere informasjon om Nepal. Etter en periode som styremedlem deltok han på medlemsmøter når han syntes det var interessante foredrag. Han reiste som mange av oss andre til Nepal først som turist, og siden som student da han gikk på NORAGRIC's master-studium. Hovedoppgaven hans var om "Grasslands Management in the buffer zones of Bardia National Park." Han fikk etter hvert ansvar for Utviklingsfondets prosjektoppfølgning i Sør-Asia. Som ung, og fri og frank fikk han sett mye av verden, og i Utviklingsfondets arbeid gjorde han seg spesielt godt kjent med Sri Lanka og Nepal. Av områdene han hadde besøkt var den Kanchenjunga og Annapurnba som stod høyest. Dyre levde et intenst og aktivt liv, og derfor var det dobbelt tragisk at hans ungdommelige sprell på snøbrett forårsaket en varig og smertefull nakke- og skulderskade, som etter hvert bremsset på både virkelyst og humør.

Dyre hadde alltid mange ideer og planer. Den store planen var å være i Norge i sommerhalvåret, og i Nepal fra høsten til våren, og få betalt for det! En gang ble han faktisk gitt muligheten til det, gjennom et seriøst tilbud om å bli partner i Indigo Gallery med en andel i Mike's Breakfast på kjøpet. Dyre, som prosjektmaker og med sine interesser for god mat og billedkunst, kunne gjort det strålende her.

Jeg tenker mye på Dyre fortsatt, trekvart år etter han døde, og ikke bare minner fra eventyrlige feltturer og når jeg er innom Mike's i Naxal, men også i arbeidet mitt for Utviklingsfondet, der jeg stadig er borti prosjekter som han hadde med. Våre møter her hjemme var minneverdige mest for hva som ble sagt og tenkt ut, men også på grunn av maten som vi kokte i hop. Dyre levde intenst her og nå. Jeg var ikke alltid enig med Dyre eller gikk med på at alle ideene hans var like gangbare. Men mer enn de fleste gjorde Dyre et dypt inntrykk på meg, og jeg - og mange av hans gamle venner vet jeg også - savner han dypt. Jeg har ennå ikke klart å få meg til å slette nummeret hans fra mobilen min.

Fred over Dyres minne.

Olav Myrholt

Arbeidstips

Kirtipur ligger en god halvtimes biltur fra Kathmandu sentrum. Byen er bl.a. kjent som stedet der Prithvi Narayan Shah i 1786 beseiret de tre Malla kongene i Kathmandudalen og samlet Nepal til et land. Knivene som henger på utsiden av templet på Kirtipurs høyeste punkt minner fortsatt om Narayans ordre om å kappe nesen av Kirtipurs voksne menn for å stagge byens motstand.

I dag er det ellers lite som minner om Kirtipurs dramatiske fortid. På torget handles det grønnsaker og frukt. Og under folkeoppstanden i april 2006 ble Kirtiupr kjent for de daglige 'demonstrasjonene' der folk leste dikt og universitetslærere fortalte om konflikten bakgrunn og ledet diskusjoner om hva som kunne gjøres. Dette var det sivile samfunn i praksis!

Ellers går livet sin vante gang med dyrking av jorda, barna som går i skolen og veiarbeid. Da HPs redaktør besøkte venner i Kirtipur i april var to gutter i gang med å spre grus utover veien.

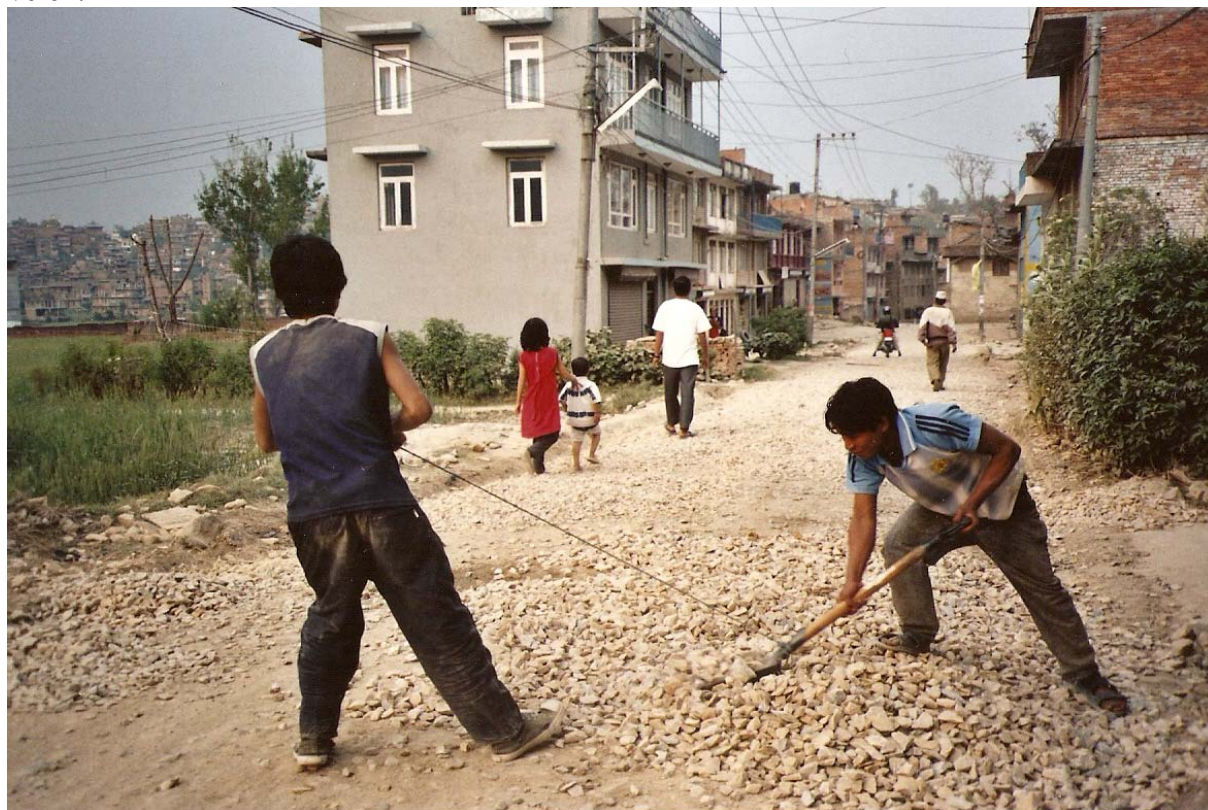

Foto: Marit Bakke

Bildet gir deg et godt tips om hvordan du kan unngå vond rygg når/hvis du skal ta spaden fatt. Den ene holder i en snor som er bundet fast nederst på handtaket. De to arbeider så i takt - gutten med snora gir etter når den andre fører spaden bakover, og så trekker han raskt til når spaden puffes inn i grusen. Du verden så enkelt ting kan gjøres. Lykke til!

NGO-seminar i Kathmandu

Den 4. og 5. april 2006 arrangerte den norske ambassaden i Kathmandu et seminar for norske NGO'er som arbeider i Nepal og deres samarbeidspartnere i Nepal: "Development challenges in conflict - where are we now and where do we go from here?" Omkring 20 NGO'er deltok med ialt 54 representanter. Dessuten hadde ansatt fra NORAD og UD kommet ens ærend fra Norge. Ambassaden møttekvinne- og mannssterkt med ambassadør Tore Toreng i spissen.

Rammen for seminaret var Godavari Village Resort, et vakkert anlegg ca. 45 minutters biltur fra Kathmandu sentrum. Luften er atskillig renere enn i Kathmandu og det var så stille at vi kunne høre gjøken gale. Ved solgangstid satte fuglene igang med en sprudlende konsert. Men før fuglenes kveldssang hadde vi hatt en dag med innlegg og diskusjoner.

Seminaret var en oppfølging fra en lignende samling i fjor - begge ganger med konflikten i Nepal som det grunnleggende tema. I fjor diskuterte deltakerne utfordringene som konflikten ga de norske NGO'ene, bl.a. hvordan den påvirket den daglige arbeidssituasjonen for både norske og nepalesiske arbeidere ute i felten. Håpet var at årets seminar kunne bringe bistandsarbeidet noen skritt videre.

Etter seminarets formelle åpning ble ordet gitt til redaktøren av ukeavisen Nepali Times, Kunda Dixit. Gitt den spente politiske situasjonen var det en spesiell opplevelse å høre hans innledende ord om at det han skulle si i visse kretser kunne bli oppfattet som undergravende og forræderisk. Dixits budskap var at kongen ikke hadde benyttet seg av de mange mulighetene han hadde hatt til å ta et konstruktivt veivalg: "We met here exactly a year ago. I was standing right here where I am standing now, and if I remember right despite the royal coup a few months earlier we were still optimistic that the king had a plan. Some of us believed that sooner or later he would pull a rabbit out of the hat and the country would be rescued from the brink of disaster. Well, as is turned out there was no rabbit and there was no hat. [...] So, how are we going to save the king from himself? [...]"

I ettertid vet vi at løsning kom den 24. april da kongen sa fra seg total kontroll og utpekte Koirala som ny statsminister. I mai besøkte Kunda Dixit Norge og på neste side er det et kort referat fra to foredrag han holdt mens han var her.

Ambassadør Toreng orienterte om den norske holdningen til konflikten. Etter kuppet i februar var ambassaden avventende i de 100 dagene som kongen hadde satt seg selv som frist til å løse problemene. Det var ikke særlig oppmuntrende dager og i en pressemelding tok ambassaden klart avstand fra kuppet og at dette var årsaken til at støtten til Melamchi-prosjektet ble lagt på is. Den norske ambassaden var den eneste i det diplomatiske miljøet i Kathmandu som gikk så klart ut i offentligheten med sine holdninger. Toreng orienterte også om den regelmessige kontakten mellom ambassaden og partene i konflikten. Jeg fikk inntrykket av at ambassaden arbeider på en svært engasjert og klok måte.

Kikkan Haugen satte så i gang selve seminaret. Han oppsummerte utfordringene som fjorårets seminaret hadde satt opp. Etter årets seminar kan det konstateres at bistandsarbeidere står overfor de samme utfordringene: Bevissthet om de grunnleggende årsakene til den pågående konflikten, om prinsippet om "Do No Harm", om forskjellige interesser i lokalsamfunnet, og at planer, økonomi og det konkrete arbeidet må være åpent, gjennomsiktig og etterrettelig.

Utfordringene syntes å gjelde for alle NGO prosjektene i Nepal. Noen problemer vil bistandsorganisasjoner stå overfor uansett om det er konflikt i et land eller ikke. De generelle oppgavene - og utfordringene - er koordinering av NGO'enes arbeide, at man tar med alle berørte parter, at man satser på å øke kompetansen til lokale medarbeidere, og at folks egne ressurser og selvtillit styrkes. Forbedring av folks levekår er en helt nødvendig forutsetning for at Nepal kan bli et fungerende demokrati. Den største utfordringen er å få igang en fredsprosess der den langsiktige oppgaven er sosial og økonomisk utvikling, mens det på kort sikt må satses på bistand.

Til tross for en del gjentakelser av fjorårets liste over generelle målsetninger og prinsipper for NGO'enes arbeide i Nepal syntes årets seminar å komme et skritt videre. Det var enighet om å få oversikt over hva de forskjellige NGO'ene står for, hvilke mål de har og hvordan de arbeider i felten. Dette vil bli mulig når NORAD og ambassaden får laget en oversikt over de prosjektene som norske NGO'er har i Nepal. NORAD holder også på å lage en brukerhåndbok som kan være en form for hjelpemiddel/veiledning til bistandsarbeidere som jobber under konflikt.

Til slutt, men ikke minst, må jeg nevne at konflikten som utspant seg utenfor Godavari ble ganske konkret i møtelokalet da Toreng ved annen dags start fortalte at Shambhu Thapa, presidenten for den nepalesiske advokatforeningen og som hadde deltatt på seminaret dagen før, var blitt arrestert. Representanter fra den norske advokatforeningen hadde reist til Kathmandu for å bistå så godt de kunne.

Marit Bakke

Kunda Dixit om "Rhododenron revolusjonen" i Nepal

I mange år var det en "Demokratiets vegg" i Kathmandu. I april 2006 sto fortsatt veggen, men den var rensket for plakater og kommentarer til den politiske situasjonen.

Foto: Marit Bakke

Men andre medier har tatt demokrativeggens plass. Dette fortalte Kunda Dixit om da han besøkte Norge i månedsskiftet mai-juni. På et møte arrangert av Institutt for journalistikk og Fritt Ord fortalte han om den viktige rollen som radio, Internett, aviser og samizdat var for at ”Rhododenron revolusjonen” kunne lykkes. Når soldatene ga beskjed om at setninger måtte strykes fra avissidene ble de erstattet med hvite flekker og når også det ble forbudt trykket de usammenhengende ord og tegn. Når det vanlige Internet var blokkert fikk kritiske nepalesere komme inn bakveien til flere ambassader og bruke deres nettverk.

Dixit fortalte at FM radio var den mest effektive måten for å nå ut til distriktene. Når BBC World News var på lufta var det stille i mange landsbyer. ”Don’t underestimate the power of ridicule”, sa Kunda Dixit. Når til og med kongen ble vist i karikaturtegninger og var en figur midt i menneskemengden, var det klare tegn på at mobiliseringen hadde fått en voldsom kraft.

Den 24. april var det hele over og neste fase i Nepals demokratiske utvikling kunne begynne. Kunda Dixit pekte på en rekke utfordringer i tiden framover: (1) Det er enklere å kjempe for demokratiet enn å få det til å virke; (2) Hva skal man gjøre med kongedømmet? Kong Gyanendra er upopulær, så det spekuleres om at Birendras barnebarn (ei jente kan utpekes som ny dronning. (3) Hva skal man gjøre med Maoistene? Selv om maoistlederne er med i forhandlingene om ny regjering om en grunnlovgivende forsamling er det fortsatt mange kadrer som ikke vil gi seg før kongedømmet er avskaffet. (4) Hvordan kan man beskytte parlamentet mot ekstremister? Det har vært flere tilfeller der Gyanendra har henvist til Hinduismen (det religiøse kort) som Nepals fundament. (5) Hvordan kan demokratiet levere utvikling til de lokale områdene? Dette mente Kunda Dixit kanskje er den viktigste utfordringen i tiden framover. Uten konkrete endringer i folks hverdag vil ikke ”rhododenron revolusjonen” gå over i et levedyktig demokrati.

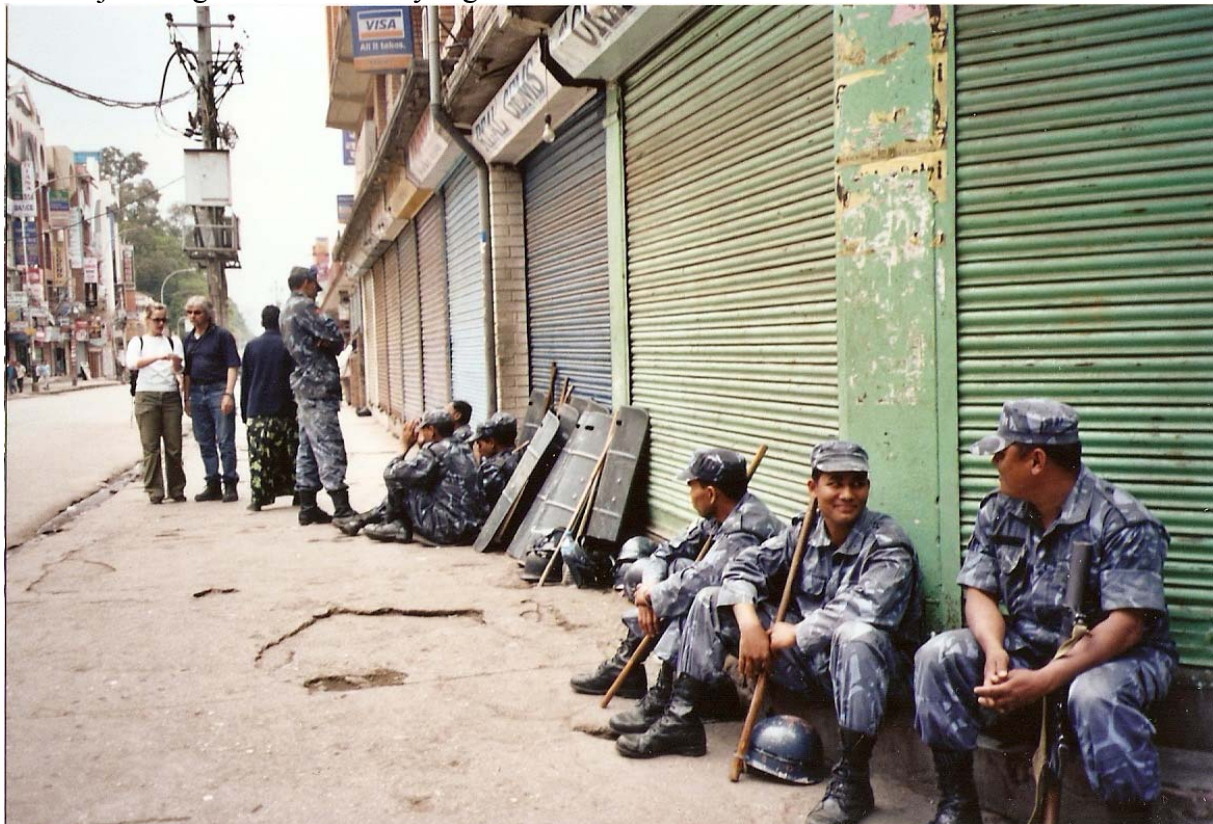

Foto: Marit Bakke

Kanskje det blir lenge til soldatene igjen må holde vakt i Kathmandus gater.

Veien videre for et demokratisk styre i Nepal

På Internet kan vi daglig følge med i politikernes arbeide med å gjenopprette en demokratisk styreform i Nepal. På Norge- Nepal foreningens hjemmeside www.norge-nepal.no finner du lenker til noen gode kilder for nytt fra Nepal, bl.a. Nepalnews, Kantipur news, Nepali Times (Kunda Dixits ukeavis) og BBC News.

Nedenfor bringer Hamro Patrika proklamasjonen som House of Representative bekjentgjorde som grunnlag for den politiske prosessen videre. (Kilde: Nepalnews.com May 22, 2006).

House of Representative Proclamation

1. LEGISLATIVE

1.1 All the rights regarding the legislative body of Nepal shall be exercised through the House of Representatives. The procedures for formulating laws shall be as specified by the House of Representatives.

1.2 The procedures for moving on the path of Constituent Assembly shall be as fixed by the House of Representatives.

1.3 Calling of the session of the House of Representatives and its conclusion shall be as follows:-

a. The calling of the session shall be by the prime minister and will concluded by the speaker on the recommendation of the Prime Minister.

b. The speaker shall fix the date for the session or meeting to hold within 15 days if request is made before the speaker by one fourth of the total members at the moment in the House of Representatives citing that it is appropriate to call a session or a meeting when the House of Representative is not being held or if the meeting is stalled.

1.4 The House of Representatives shall formulate and implement the House of Representatives regulations.

2. ON EXECUTIVE

2.1 All the executive rights of Nepal as a state shall rest on the Council of Ministers.

'His Majesty's Government' shall be termed 'Government of Nepal' from now onwards.

2.2 Persons who are not the members of the House of Representatives can also be nominated in the Council of Ministers.

2.3 The Council of Ministers shall be responsible towards the House of Representatives. The Council of Ministers and the ministers collectively and for the works of their ministries shall be personally responsible towards the House of Representatives.

The administration, army, police and all the executive organs shall be under the purview of the government that is responsible towards the House of Representatives.

2.4 The allocation and transaction of business of the government shall be presented at the House of Representatives after its passage from the Council Of Ministers.

3. ON ARMY

3.1 The name "Royal Nepal Army" shall be changed to "Nepalese Army".

3.2. The Existing provision regarding the National Security Council has been repealed. There shall be a National Security Council under the chairmanship of the Prime Minister in order to control, use and mobilize the Nepalese Army.

3.3. Chief of the Army Staff of the Nepalese Army shall be appointed by the Council of Ministers.

3.4. The existing arrangement of Supreme Commander of the Army has been revoked.

3.5. The decision of the Council of Ministers on mobilizing the Nepalese Army, must be tabled and endorsed within 30 days from the special committee assigned by the House of Representatives.

3.6. The formation of the Nepalese Army shall be inclusive and national in nature.

4. ON RAJ PARISHAD

The existing provision of Raj Parishad has been revoked. Necessary works being performed by the Raj Parishad shall be as per the arrangement made by the House of Representatives.

5. ON ROYAL PALACE

5.1. The right to make laws, amend and nullify regarding the succession to throne shall rest on the House of Representatives.

5.2. Expenditure and facilities for His Majesty the King shall be as per the decision of the House of Representatives.

5.3. The private property and income of His Majesty the King shall be taxed as per the law.

5.4. Acts performed by His Majesty the King are questionable in the House of Representatives or in court.

5.5. Existing Royal Palace Service shall be made part of the civil service.

5.6. The security arrangement for the Royal Palace shall be as per the arrangement made by the Council of Ministers.

6. THE EXISTING PROBLEM REGARDING CITIZENSHIP SHALL BE INSTANTLY RESOLVED.

7. THE EXISTING "NATIONAL ANTHEM" SHALL BE CHANGED BY MAKING ALTERNATIVE ARRANGEMENT.

8. NEPAL SHALL BE A SECULAR STATE.

9. MISCELLANEOUS

(a) All the state organs and bodies shall exercise their rights as having been authorised by this House of Representatives and with full faith towards it.

(b) Specified officials holding public posts shall take oath of office from the House of Representatives in specified manner. Officials who ignore receiving oath of office shall be relieved of their posts.

(c) The inconsistent legal arrangements of the Constitution of the Kingdom of Nepal-1990 and other prevailing laws, with this declaration, shall be nullified to the extent of inconsistency.

(d) Any difficulty that may come while implementing this declaration shall be removed by a decision of the House of Representatives.

(e) A committee shall be there in the House Of Representatives for the purpose of implementation of sub-clause (c) and (d) above.

King should have ceremonial role

Hva skal man gjøre med monarkiet i Nepal spurte Kunda Dixit under sitt opphold i Norge i månedsskiftet mai-juni. Overskriften viser statsminister Koiralas syn (Kilde: Nepalnews.com, June 14 2006):

At a time when most political forces are moving towards a democratic republican set up in the country through election of the constituent assembly, Prime Minister and President of the Nepali Congress, Girija Prasad Koirala has said that the king should be given a ceremonial role.

Addressing party cadres at his residence in Biratnagar on Wednesday morning, PM Koirala said that the Nepali Congress was moving ahead on the agenda of making the king ceremonial. He said that the parliament has made announcements to curtail royal privileges to give the monarch a ceremonial role.

Saying that all (forces) needed to be given some space in the transition phase, Koirala said if all sides are not given some room in democracy, it leads to disappointment and unpleasant incidents. Koirala also said the talks between the government and the Maoists will move forward after he returns to Kathmandu.

He further said that the government might ask the UN to provide food to the Maoist army if the Maoists provide information about the number, position and state of their army, according to radio reports.

Expressing commitment to give space to the Maoists in the democratic mainstream, Koirala said that his party would put forth its stand on the agenda of constituent assembly and federal governance system on the negotiating table itself.

Koirala arrived in Biratnagar on Tuesday to take rest. This is his first visit to his hometown after the success of the popular movement of the country that made him the prime minister.

Two nepali stories

Infrastructure introduction

I had just arrived in Nepal, in early 1975. I went for a walk in Assan, and really enjoyed the fantastic displays of colourful cloth, spices, brass, bangles and – the people. The night before I had been to a local restaurant, and I started to feel in my stomach that something was not quite right. I suddenly needed a toilet. Urgently. I asked a man – “Toilet”? Ehhhhh, he said, and smiled, and pointed his finger in all directions. 360 degrees around himself. I could just pick the place in the street that looked good to me!! I could not quite believe what I heard, and asked someone else, a woman. Same answer. I finally made it down to the Blue Diamond hotel by New Road....

“You have no infection!”

It was early 1976, in Kathmandu. I had been trekking from Pokhara towards the West, intending to spend Christmas with good friends working in Dhorpathan. The trail was longer than we thought, and after being a week on the road, we spent Christmas Eve in a goatshed near a small pass, at almost 4000 meters. We watched the sun go down over Dhaulagiri, sharing a bowl of soup with dried buffalo meat, and a small whisky, leaning on the outer wall of the shed. The beauty of that sunset, turning from golden to pink, to the magic blue hour, stays with me as the most special Christmas Eve I have ever spent.

But the story is about the next day, Christmas Day, we had hoped to reach Dhorpatan in time for a good dinner. About an hour before the village, we passed a small settlement, and a big Tibetan Mastif came out from behind a house, quietly, and attacked me. His teeth were stuck deeply in my leg, behind the knee. I was terrified.

The dog looked strange, and we managed to get rid of him, and walk on. After a painful hour we reached my friends’ house in the middle of their dinner, and Steve, the doctor, fixed my leg before we sat down and celebrated. But the news were not good – the dog probably had rabies, and I had to get out. There was a small plane from Dhorpatan to Kathmandu the next day, the last one for the season, and Steve kicked one of the 6 passengers off to get me a seat.

In Kathmandu, I had to have rabies injections every day for 2 weeks (this is another story!!), and antibiotics. After finishing courses of two different types of antibiotics, my infection was still thriving. I went to Bir Hospital to take a sample, and find out what medicine to take.

The young lab technician was very happy when I came back 24 hours after she had taken the sample. “Madam, you have no infection!” she announced with a smile. I had struggled on my crutches up three flights of stairs, and my leg was extremely painful. I could not believe my ears. I showed her the wound, which was dripping with goo. “Not possible, madam!” she said, with another smile, and left.

I was dumbfounded. She had pronounced me cured. Ke garne??? I asked my friends, and found a traditional healer. He gave me some herbs mixed with glycerine salve, and after three days, the infection was gone. I parked the crutches, and hoped I would not need Bir Hospital for a while...

Ane Haaland

ÅRSBERETNING FOR NORGE-NEPAL FORENINGEN

1. januar - 31. desember 2005

STYRET

Leder: Kristine Ø. Alsvik
Nestleder: Ane Haaland**
Kasserer: Solveig Holmedal Ottesen*
Hem Gurung***
Shrija Methema*
Sarita Thapa***
Margunn Grønn*
Kirsten I. Greiner**
Morten Johnsen***

Personer med verv utenfor styret

Revisor: Roy Friis*
Valgkomité: Marit Kleppa*
Nauradha Gurung***

* På valg i år
** På valg i år, stiller til gjenvalg
*** Er ikke på valg, men stiller sin
sin plass til disposisjon

Norge-Nepal foreningens medlemmer

Foreningen har totalt 128 medlemmer

MØTEVIRKSOMHET

Det har vært avholdt 5 medlemsmøter og 5 styremøter. Deler av styret har hatt 2 matlagingskvelder, og 2 møter for å jobbe med Hamro Patrika. Medlemsbladet har i år kommet ut 4 ganger, hvorav to numre på våren og to på høsten.

Styremedlemmene har kommunisert og koordinert aktiviteter via e-post og telefon, og alle har i tillegg nedlagt mye arbeid hver for seg på ulike tidspunkt.

Invitasjon til alle møtene er sendt til medlemmene i posten, og annonsert på U-landstavla, Aftenposten Aften, Klassekampen og Asia-nettverket.

Medlemsmøter

15. februar 2005

Årsmøte. Foredrag ved Ueli Meier, "How villagers live with the Maoists. Tales from a field trip." Servering av daal bhat. Ca. 25 personer tilstede.

12. april 2005

Debattmøte om "Future perspectives for Nepal".

I forbindelse med kongens maktovertakelse 1. februar 2005, inviterte foreningen medlemmene til et møte om den nye politiske situasjonen i landet, og hvilken betydning dette ville få for ulike deler av det nepalesiske samfunn.

Følgende ressurspersoner introduserte sine sektorer som en innledning til debatt: Jeetendra Prakash Aryal (om utdanning), Sangeeta Lama (om journalistikk), Dave Durham (om turisme), Morten Johnsen (om den politiske situasjonen). En representant fra UD skulle stille for å snakke om Norges offisielle respons til situasjonen, men ble forhindret. Ane Haaland, som ledet møtet, orienterte om situasjonen basert på informasjon fra UD og andre kilder.

Ca. 45 personer til stede. Invitasjon var sendt til et stort utvalg norske organisasjoner som arbeider i Nepal.

20. september 2005

Medlemsmøte - "Experiences from training programme on peace building and conflict management in Nepal", ved Ane Haaland, Hem Gurung og Graham Dyson. De to førstnevnte

er styremedlemmer i Norge- Nepal foreningen, mens Dyson jobber ved Centre for Peace Building and Conflict Management. De holdt i september en work shop sammen med New Era (Nepal) i Kathmandu om fredsbygging, konflikthåndtering, menneskerettigheter og demokrati. På vårt møte fortalte de om erfaringer fra dette seminaret, og ulike diskusjoner som kom opp.

Ca. 25 personer tilstede. Invitasjon sendt til medlemmene i posten, og møtet annonsert på U-landstavla, Aftenposten Aften, Klassekampen og Asia-nettverket.

25. oktober 2005

Medlemsmøte - "Momos and memories".

Styret hadde laget momos som ble servert, og 3 av foreningens medlemmer (Arnstein Thaule, Knut Hafstad og Thrond Berge Larsen) viste bilder og fortalte fra turer til Nepal.

Ca. 25 personer tilstede.

11. desember 2005

Julemøte - fellesmøte med Den Norske Tibetkomité.

Norge- Nepal foreningen inviterte Kanak Mani Dixit, en av de mest respekterte journalistene i Nepal og redaktør av flere magasiner. Dixit snakket om "The recent political developments in Nepal" og "The Transhimalayas, forgotten regions of Nepal". Han fikk mange spørsmål fra et meget godt besøkt møte.

Tibetkomitéen viste lysbilder og fortalte fra et nylig besøk til Darjeeling. Det ble også solgt kaffe og kaker, og Tibetkomitéen hadde sitt tradisjonelle julemarked.

Ca. 50-60 personer tilstede. Invitasjon sendt til NORAD, samt til et stort utvalg norske organisasjoner som arbeider i Nepal.

ANNEN VIRKSOMHET

- Informasjon om Nepal til studenter, ansatte i ulike organisasjoner og andre personer som har hatt kontakt med foreningen.
- Tettere kontakt er etablert med NEPSA (Nepali Society) på Ås. Medlemmer fra NEPSA har vært observatører på noen av våre styremøter, og de har også bidratt med en artikkel til Hamro Patrika.
- Styret har hyret en profesjonell web-designer til å hjelpe oss med websida. Tre av styrets medlemmer (Kristine, Kirsten og Ane) har deltatt i opplæring om hvordan man oppdaterer sida, med sikte på å bruke websida mer aktivt.
- Foreningens styremedlemmer har deltatt på flere møter og seminarer om Nepal.
- Foreningen har deltatt i en spørreundersøkelse for organisasjoner i Norge fra Norsk Forskningsråd, gjennomført av Rogalandsforskning. Hensikten har vært å profilere organisasjonen utad. Informasjonen er lagt ut på den nye Organisasjonsveven (<http://222.nsd.uiob.no/data/polsys/orgveven/>).
- Det er gjennomført en større spørreundersøkelse til foreningens medlemmer for å få informasjon om hva medlemmene er fornøyde med, samt innspill til forandring og fornyelse.

Styrets økonomi - se regnskapet på neste side.

For styret, Oslo 10. mars 2006
Ane Haaland, nestleder

For medlemmene, Oslo 21. mars 2006

Godkjent på årsmøtet 21. mars 2006

卷之六

Handbook of research on the

Referat årsmøte i Norge-Nepal Foreningen

Årsmøtet i Norge-Nepal Foreningen ble holdt den 21.3.2006 kl. 18.30 i Bygdelags-samskipnadens Hus, Nordahl Bruunsgt 22, Oslo.

40 medlemmer var tilstedet. Årsmøteprogrammet var som følger.

18.00 – 18.30 Gjennomgang av en større spørreundersøkelse blant medlemmene

18.30 – 19.30 Årsmøte

19.30 - 20.30 Jon Gangdal – ” En reise til Rolwaling, det siste levende sherpasamfunnet” - foredrag med lysbilder.

20.30 – Sosialt samvær med daal bhat

Kirsten Greiner presenterte de foreløpige resultatene fra en større spørreundersøkelse blant foreningens medlemmer. Målet med undersøkelsen var å få informasjon om hva medlemmene er fornøyd/ikke fornøyd med, samt innspill til forandringer og fornyelser. En del spørsmål ble stilt fra medlemmene i salen. En fullstendig oversikt med analyse og kommentarer står på side 8-9 i dette nummeret av Hamro Patrika og er også lagt ut på foreningens webside.

Dagsorden for årsmøte:

- Valg av møteleder
- Valg av referent
- Årsberetning
- Regnskap
- Valg av nye styremedlemmer
- Opprettelse av styringsgruppe – forslag til vedtak

Som møteleder ble Kirsten Greiner valgt og Hem Gurung som referent.

Det formelle del av årsmøtet startet kl. 19.05. Styrets årsberetning ble delt ut på møtet og lest av nestleder Ane Haaland. (Årsberetningen står på side 3-4 i dette nummer av Hamro Patrika). Det var ingen kommentarer.

Årsregnskapet ble presentert av foreningens kasserer Solveig Holmedal Ottesen. Kasserer gjennomgikk alle punkter; resultat, inntekter, kostnader og balanse i regnskapet. Kasserer opplyste at foreningen hadde et overskudd på 738 kroner sammenlignet med året før. Dette skyldes omgjøring av rutiner i portoutgifter. Kasserer opplyste også at etter nærmere gjennomgang med revisor ble det oppdaget feil i rutinen for utbetaling av fondsmidler til Nepal. Dette blir nå rettet opp slik at årsregnskapet for 2006 vil være riktig. Årsregnskapet viser at foreningen pr dato har en egenkapital på 38.970 kroner. Det var ingen kommentar og spørsmål om regnskapet.

Årsberetning med regnskapet ble godkjent med applaus.

Valg av nye styremedlemmer:

Fire av styremedlemmene var på valg (Ane Haaland, Shrija Mathema, Kirsten Greiner og Margunn Grønn. Den siste vara til Knut Erik Helle). To av disse medlemmene (Ane og Kirsten) stilte til gjenvalg. Tre av styremedlemmene (Sarita Thapa, Hem Gurung og Morten Johnsen) var ikke på valg, men stilte sin plass til disposisjon. Dessuten var foreningens mangeårige revisor Roy Friis på valg.

Valgkomiteen (Marit Kleppa og Anuradha Gurung) foreslo følgende nye styremedlemmer: Trude Berget (styremedlem), Nayan Malla (kasserer) og Marit Bakke (redaktør til HP). Alle ble enstemmig valgt inn i styret. Som revisor ble Roy Friis gjenvalgt.

Det nye styret i foreningen etter valgkomiteens forslag blir Kristine Alsvik, Ane Haaland, Kirsten Greiner, Trude Berget, Nayan Malla og Marit Bakke. Marit Bakke var villig til å påta seg jobben som redaktør for Hamro Patrika. Presentasjon av det nye styret står på side 2 i dette nummer av Hamro Patrika. På grunn av mangel på kandidater til styrevervene består nå det nye styret av kun seks medlemmer.

Valg av valgkomité:

Anuradha Gurung går ut av valgkomiteen. Som nytt medlem i valgkomiteen ble Hem Gurung valgt. Den nye valgkomiteen består av Marit Kleppa og Hem Gurung.

Sak til vedtak:

Årsmøtet ble forelagt et forslag om organisering av foreningens ledelse. Forslaget gikk ut på at årsmøtet gir fullmakt til å erstatte styret med en styringsgruppe bestående av tre personer (Ane Haaland, Kirsten Greiner og Kristine Alsvik) som får lederansvaret til foreningen. Alle tre foreslåtte personer har sittet i styret i det foregående år. I tillegg består gruppen av en redaktør, en kasserer som har ansvar for medlemsregisteret og en sekretær med ansvar for foreningens utstyr.

Hovedtanken bak forslaget er at ansvar blir fordelt på færre personer og at gruppen dermed kan fungere mer effektivt enn det tradisjonelle styret har gjort i de siste årene. Gruppens ambisjon er at foreningens arbeid skal kunne ivareta dagens tilbud, men på et noe lavere aktivitetsnivå, arbeide med foreningens webside, prøve ut nye aktiviteter og rutiner, evaluere foreningens aktiviteter og drift. Basert på denne erfaringen vil gruppen komme med forslag til eventuelle permanente endringer og satsningsområder på det neste årsmøtet i 2007.

Saken ble diskutert og årsmøtet sluttet seg til forslaget med en prøveperiode på et år.

Årsmøtet takket gamle styremedlemmer og medlemmene i valgkomiteen for innsatsen og ønsket de nye styremedlemmene velkommen. Årsmøtet takket også de som sto for et godt daal bhat-måltid. Med stor applaus avsluttet årsmøtet kl. 19.55.

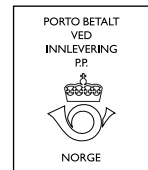
Foredrag av Jon Gangdal

Foreningens medlemmer fikk oppleve en interessant kveld med Jon Gangdals foredrag med mange spennende bilder fra Rolwaling. Jon fortalte at det gjorde et sterkt inntrykk å bli kjent med sherpasamfunnet i Rolwaling i Nepal. Oppholdet og refleksjoner om livet og samfunnet forøvrig var meget lærerikt og opplevelsesrikt. Han opplyste at det er satt i gang ulike støttetiltak med tanke på å bedre helsetjenesten til folkene i Rolwaling. Dette initiativet har allerede startet. Referenten gjør oppmerksom på at sherpasamfunnet i Rolwaling har vært omtalt i Norge-Nepal Foreningen tidligere og forøvrig også i norske media. Medlemmene i foreningen satt pris på foredraget til Jon Gangdal.

Årsmøtet ble avsluttet kl. 21.50 med et nepali daal bhat-måltid og hyggelig sosialt samvær.

Referent: Hem Gurung

B

«Hamro Patrika»

Norge-Nepal foreningen
c/o Solveig Holmedal Ottesen
Schweigaardsgate 52 A
0656 Oslo

MEDLEMSKONTINGENT:

Enkeltmedlem	kr 125,-
Familie	kr 175,-
Organisasjon	kr 300,-

Kontonummer: 6219 05 79358

Norge- Nepal foreningen vil gjerne gi medlemmene informasjon om møter og arrangementer så raskt som mulig. Dette kan bl.a. skje gjennom e-post. Vi oppfordrer alle til å send sin e-post adresse til:

nayanmalla@hotmail.com

Giro sendes med dette Hamro Patrika. Vennligst betal kontingenten så snart som mulig.

Norge - Nepal foreningen

